

سُورَةُ نُوحٍ (مَكِّيَّة)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١﴾ به پرستی ئیمه نوح مان رهوانه کرد بو لای قهومه که ی، فرمانمان پیدا که ؛ قهومه که ت بیدار بکه ره وه پیش ته وه ی سزایه کی به ئیش یه خه یان پیبگریت. قَالَ يَقَوْمُ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢﴾ ته ویش وتی : قهوم و هوزو گلم من بیگومان بیدار که ره وه یه کی ئاشکرام بوتان. أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا أَوْامِرَ اللَّهِ ﴿٣﴾ داواتان لی ده کم که : هر خوا به رستن و له خه شم و قینی، خوتان پاریزن و فرمان به رداری منیش بن. يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾ ته و کاته خوا له گونا هه کاتان خوش ده ییت و ده تانه یلته وه بو کاتیکی دیاری کراو، بیگومان کاتی دیاری کراوی خوا وه ختیکی پیش دیت، به هیچ شیوه یه که دوانا که ویت ته گهر بتانزانیایه. قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ﴿٥﴾ دوا ی سه ده ها سال بانگه واز نوح سکالای کردو وتی : پهروه ردگارا من به شهوو به رۆژ بانگی قهوم و گه له که مم کرد (بو یه کخواناسی و پاریزکاری). فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا ﴿٦﴾ که چی بانگه وازه که ی من هیچی زیاد نه کردن؛ ته نها را کردنیان نه ییت. وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصْوَابَهُمْ فِي عَادَانِهِمْ وَأَسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا ﴿٧﴾ به پرستی من هه موو جاریک که بانگم ده کردن تا لییان خوش بیت، په نجه یان ده خسته گو یچ که یانه وه تا نه بیستن، جله کانیان به سه ر خویاندا ده دا تا نه مبینن، زور گهرم بوون له سه ر بی باوه ری و خویان به زل ده زانی و لووت به رز بوون. ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ﴿٨﴾ پاشان من به ئاشکرا بانگم کردن و (وتارم بو دان). ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ﴿٩﴾ ئینجا من به پروونی و بی په رده هه موو شتیکم بو باس کردن، هه ندی جاریش به نه یینی قسم بو ده کردن (بو تاکه تاکه و خیزانه کانیان). فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿١٠﴾ به رده وام پیم ده گوتن، ئیوه دوا ی لیخوش بوون له پهروه ردگارتان بکه ن چونکه به پرستی ته و زاتیکی لیخوش بووه. يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿١١﴾ بارانتان به لیزمه و خوړم بو ده بار نییت. وَيُمِدُّكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا ﴿١٢﴾ مال و سامان و نه وه تان پی ده به خشیت، هاوړی له گهل باخ و باخاتا، روباوړو چه م و جوگه تان بو به دی

دههینیت. **مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا** ﴿١٣﴾ ئەوێ چیتانێ ئیوه قەدری خوا نازان، بۆ پرێزی بۆ دانانی و لێی
 ناترسن. **وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا** ﴿١٤﴾ خۆ ئیوه پێشتر نەبوون؛ هەر خوا خۆی بە چەند قۆناغدا ئیوهی تیپەپاراندو
 دروستی کردن. **أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا** ﴿١٥﴾ ئایا سەرنجتان نەداوه چۆن خوا حەوت
 چین ئاسمانی دروست کردووه؟! **وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا** ﴿١٦﴾ مانگی کردۆتە هۆی
 روونایی تیاپانداو خۆریشی داگیرساندووه. **وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا** ﴿١٧﴾ هەر خوا خۆی ئیوهی لە
 خاکی زهوی بەدیهیناوهو پێی گەیاندوون. **ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا** ﴿١٨﴾ پاشان دەتافرێنێت و
 دەتانهێتەو ناوی هەر کاتیش بیهوێت دەرستان دەهینێتەو. **وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا** ﴿١٩﴾ هەر ئەو
 خواپە زهوی بۆ راخستوون (چۆنتان بویت و بۆ چیتان بویت بەدەستانەو دەیت). **لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا**
فِجَاجًا ﴿٢٠﴾ تا (بە ئارەزووی خۆتان) پیاپیدا بگەرێن لە ڕێگە فراوانەکاندا. **قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي**
وَاتَّبَعُوا مَنْ لَّمْ يَزِدْهُ مَالُهُ وَوَلَدَهُ إِلَّا خَسَارًا ﴿٢١﴾ سەرئەنجام، نوح ناوێد بوو بۆیە وتی: پەروردگارا
 بەراستی ئەوان یاخی بوون لێم، شوێنی ئەو کەسانە کەوتن کە مالا و نەوێکانیان قازانجی پێنەگەیاندن زیان
 نەبێت. **وَمَكْرُوا مَكْرًا كَبِيرًا** ﴿٢٢﴾ خاوەنناسان پیلانی گەورەو نەخشەیی سامناکیان دارشت. **وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ**
آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ﴿٢٣﴾ وتیان: خەڵکینە نەکەن واز لە خواکاتنان
 بێن!! نەکەن واز لە (ودو سواع و یهعوق و نهسر) بێن. **وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا**
 ﴿٢٤﴾ بێگومان ئەوانە زۆر کەسیان گومرا کرد، پەروردگارا، ئەم سەتەمکارانە تەنھا گومرای نەبێت هیچی تریان بۆ
 زیاد مەکە. **مِمَّا خَطِيئَتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأُدْخِلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا** ﴿٢٥﴾ جا لە
 سەرئەنجامی گوناھو تاوانیاندا، هۆزی نالەبار نوقم کران لە زریانەکەدا، ئینجا خراپە ناو ئاگرەو، کەسیشیان
 دەست نەکەوت لە خەشم و سزای خواپەنایان بدات. **وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ**
دَيَّارًا ﴿٢٦﴾ ئینجا نوح وتی: پەروردگارا هیچ کەسێک لە بێ پروایان لەسەر زەویدا مەهێلەو تۆویان بپرە. **إِنَّكَ إِنْ**
تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا ﴿٢٧﴾ چونکە بەراستی ئەگەر تۆ وازیان لێ بێنیت هەرچی
 بەندەکانی تۆیە گومرای دەکەن و کەسیشیان لێناپێت (لە نەوێ تازە) مەگەر خراپەکار و تاوانبار نەبێت. **رَبِّ**
أَغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا ﴿٢٨﴾

پەرۋەردگارا؛ لە خۆم و دایک و باوکم و ئەوانە خوش بێه که دینه مالم؛ به ئیمان و باوەڕهوه، ههروهها له
ئیماندارانی پیاوو ئیماندارانی ئافرهتیش خوش بیه، ستهمکارانیش تهنها تیاچوون نهیئت هیچی تر نهکهیته
بهشیان.....